

Foto: Bjørn Egeland

Flere historier om opprinnelsen

For rasen White, eller Black and White, som var rasens tidligere navn, er det en viss uklarhet, og derfor ikke enighet om opprinnelsen. Historikken har vært, og en alminnelig oppfattelse, at rasen oppstod rundt 1920 både i England og Tyskland. En annen rasebeskrivelse kan tyde på at den tids Black and White, eller Sølvrevskanin (som flere land kalte den), var svarte kaniner med hvite stikkelhår over hele kaninen. En kan fastslå forvirring rundt White's opprinnelse, for en historie sier den ble framavlet i Sør-Skottland i 1940.

Muligens kan det være to typer det tales om? For da de i England betraktet de hvite stikkelhår som en skjønnhet på ryggen - og ikke en feil, kan det virke uklart.

Black and White er med i Nordisk Kaninstandard fra 1930 - og der står det om stikkelhårene: *«Om disse går bøyt opp på sidene og utover kroppen, er det å betrakte som skjønnhet og ikke som feil»*. Kan det være tvil om at vi ikke bare fikk beskrivelsen - men også kaninene kom fra England . . .

I en artikkel fra 1956 skriver den svenske kaninlegende, Arvid Bergander, om sin

kjære rase Black and White og hvordan han først kom i kontakt med den: I slutten på 1920-årene ble det importert en del Chinchilla-kaniner (kalt Essex-Chinchilla) fra England til Sverige. I kullene etter disse Chinchilla kom det fram Black and White. Disse ble i starten slaktet, fordi en ville ikke vise at de dyre Chin-importene var en blandingsrase. Men, det skulle også vise seg at Black and White var en god pels- og produksjonskanin, den var hurtigvoksende og kunne faktisk konkurrere med Hvit Land. I svensk medlemsblad desember 1929 er en annonse med bilde av Tysk Sølvrevskanin (Black and White). Dette var store dyr på over 4 kg.

Men, hva sier dem så i Tyskland?

Den tyske kaninekspert, dr. Heinrich Niehaus, kommer med en helt annen beretning om rasen, og historien forteller han slik: - «*Det var en energisk dame med navn Kläre Geissler*» . . .

Da det fortsatt «strides» den dag i dag når tid Black and White så dagens lys, oppgir tyske fagbøker opprinnelsen til våre dagers White, ikke var før i 1949! Kläre Geissler, fra Klosterlausnitz/Thüringen, fant en dag i et Chinchilla-kull et par unger som var svarte, men med tydelige hvite tegninger (som på Tan). Anlegget for denne tegning har således ligget skjult i Chinchilla-kaninene til Kläre Geissler. Når hun senere kunne fremvise kaniner som i farge og tegning var lik White, har nok ikke det sin årsak i Kläre's erfaring som oppdretter, men Kläre var bare heldig: Anlegget som viste seg i det kullet, kom ved å pare to kaniner som begge hadde dette vikende anlegg skjult. Kläre Geissler kan man allikevel ikke forbigå ved å gi Kläre «rettighet» til å kalles «rasens mor». For hun satte omgående i gang med å formere sin bestand, ved å pare de første tegnede sammen, og ved

Bildet er tatt i 1998, er brukt i Nordisk Kaninstandard, og det er en White fra Sverige, hvor White har en tradisjonsrik historie. Flere foreninger har White i sin klubblogo. White hadde toppår i Sverige fra 1974 til 1986 med over 450 dyr utstilt pr år. Siden 1988 har populariteten dalt. På LU-2015: 15 dyr – på LU-2016: 13 dyr

å krysse dem tilbake på sine Chinchilla. Klåre stilte ut sin nye rase første gang i 1951 og i 1953 stiftet hun spesialklubb. Hun var i det hele en meget ernergisk dame og syklet rundt til alle som hadde kjøpt hennes «nyskapsel» og ga gode råd i den videre avlen.

Men tyskerne anerkjente ikke rasen før i 1962 - og rasenavnet ble *Weissgrannen* (dette fra de lange stikkelhår som tyskerne kaller for grannhåre). Disse stikkelhår er ikke noe spesielt for de to tegningene som vi kjenner fra; white og tan, for alle kaniner med normalpels har dem. Men kun hvis deres farge står i kontrast til den øvrige pelsfarge, blir de synlige. Det er disse fremtredende hvite hårspisser på en ensfarget avvikende grunnfarge som har gitt rasenavn, hvor bl.a. «sølvrev» forekommer. I Holland er navnet Zilvervos, i England Silver Fox / Silver Marten og i

Frankrike Noir et Blanc og Jarres blancs. I Europastandarden finner vi den, så litt merkelig at ikke alle land har den med, da de godkjenner tegningen på fargedvergene, men har ikke tatt inn originalen.

White's utbredelse og interesse «er der» og rasen har sine entusiaster og trofaste «tilhengere» i flere land.

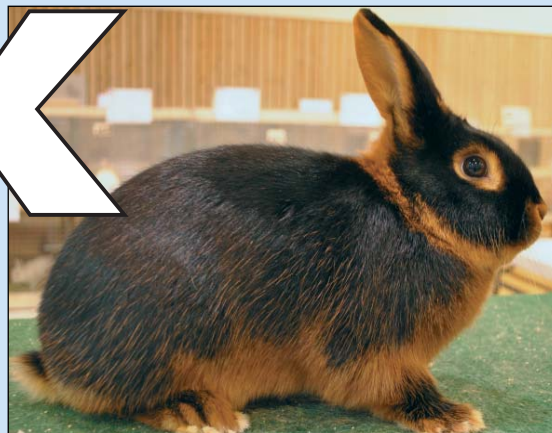
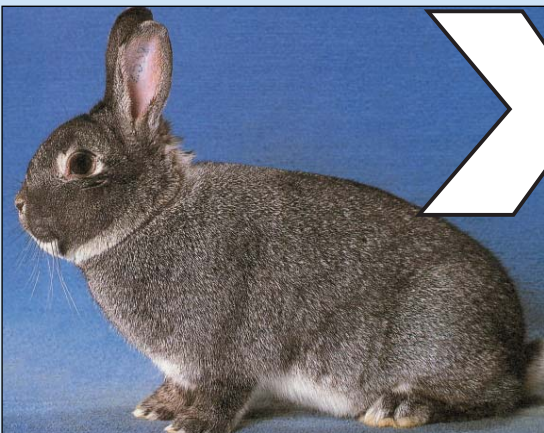
En grunn for at vi finner flere årstall og steder, er at den ikke er så komplisert å avle frem, for utgangspunktet var allerede kjente raser: Chinchilla × Black and Tan.

Chinchilla-anlegget også her

Chinchilla-anlegget bevirker at de gule fargetoner i pelsen forsvinner og erstattes med hvitt. På samme måte kan man si det om en White; «en Tan uten tanfarge». Chinchilla-anlegget er også her årsaken, og tanfargen erstattes av hvitt over alt hvor den viser seg. Som fortalt i for-

Tyskland er et stor «kaninland» og der finnes flere spesialklubber for Weissgrannen, som er rasenavnet for White der. Bildet er fra en utstilling i 2011: Weissgrannen-Clubs Hessen-Nassau har Club-Schau, med 263 White, hvorav 158 i svart, 77 i blå og 28 i brun. På bildet beste svarte hann – fikk 97p.

X

I artikkelen her fremgår flere eksempler på hvordan en kan sette inn andre raser for å få nytt blod til White. Vi ser også - for «å skape» en White er utgangspunktet Chinchilla X Tan - og i et kull etter den kombinasjonen vil alle ungene bli viltgrå. Ved å krysse to av disse søsken vil en få ut en liten andel White, så en bedre tanke vil heller da være å bruke en slik viltgrå i kombinasjon med en White.

rige blod; om chinchilla-anleggets «overfall» på de gule pelsfarger - ved at:

Chinchilla X Thyringer - ble til Sallander. Som vi da forstår, en Chinchilla kan være til hjelp i avlen med White, når det er behov for nytt blod. Vi velger Stor eller Liten Chinchilla ut fra hva vi er «ute etter» (har du små White, velger du Stor Chinchilla). Resultatet av Chinchilla X White, skal bli at alle ungene blir Chinchilla, men ved sammenparing av ungene skal det gi 25% White, og de avler rent. Tar vi en av ungene og parer tilbake på en White, skal vi få avkom hvor ca 50% er White, og de avler rent. Men vi har nevnt Tan, som jo har den samme tegning, og en Tan kan også være til hjelp i avlen. Vi tar her en titt på de genetiske symboler:

White svart har: **a^{chi} a^{chi} BB CC DD g^og^o**

Chinchilla har: **a^{chi} a^{chi} BB CC DD GG**

Tan svart har: **AA BB CC DD g^og^o y¹y²y³**

Her ser vi 3 forholdsvis like kombinasjoner. Tan har stor **A** (+ i tillegg y'er), som

er forsterkning i tanfargen. Det vil si at ved paring Tan X White, blir alle avkom med tanfarge i tegning, men ved å krysse disse avkom sammen, vil vi komme ut med ca 25% White. Men ved å krysse et avkom tilbake på en White, oppnås et større antall, med ca 50% White (samme utslag som ved bruk av Chinchilla).

Rasebeskrivelsen

White er et «hakk større» enn Tan, og går inn i gruppen mellomstore raser. Vekten som voksen skal være mellom 3 til 4 kg for å få «full pott» - altså 5 poeng.

Europastandarden har høyere minimumsvekt og idealvekten er der fra 3,5 til 4 kg. De neste 4 punkter; rasepreg og presentasjon, kroppsform, pelsens tetthet og pelsens kvalitet, så kan vi vel si; går inn under «normalen», og som det kan leses i Standarden, under alminnelige bestemmelser og rasen White side 224-227.

Grunnfargen: Her går det for det meste i svart (utenfor vår grense ses den også i

blå og brun) og har en bra skikk på pelskvalitet, slik at grunnfargen er jevn, blank og fin, er dette et punkt som normalt er overkommelig, og det er likeså det neste punkt; tegningens farge, som da er hvit og det er jo rasekjennetegnet for White. Så kommer vi til det «ømme» eller vanskelige punktet; selve tegningen. Vi blir tilbake til side 4 og 5, hvor vi ser to White som har god tegning med tydelige stikkelhår på kroppens sider og bak - og - vi kan se dem har tegningsfargen også på brystet. Begge har en «litt mindre feil»; brudd i tegning rundt øyne (øverst). På side 6 ser vi den tyske White «sliter» med det samme, og det ser ut for den har en «tysk pels» som hos oss blir grov og for «ullen». White-hannen på side 4 er født hos Johan Halsne 11.04.14 og bildet tok jeg 25.10.14. Den «strutter» av kvalitet, med flott kroppsform, en fantastisk pelskvalitet som gir god glans og dermed en fin og jevn svart grunnfarge. Alt det gode denne White har, oppveier «det lille minus» - på LU/NM-2015 fikk den 95,5p. White'en til høyre har flere tegningsfeil. På brystet skal den ha hvit tegningsfarge (her mangler jo en del). Øyneringen er dårlig; den er smal og svart grunnfarge går inn og bryter både over og under. På benene skal den ha tegningsfarge på innsidene. Men, ta en titt på den baklabben som viser, der er det noe utflytende hvit tegningsfarge på oversiden av labben, og en slik feil, samt svake øyneringer, er noe

som ikke bare oppdrettere av White må være oppmerksom på, men dette gjelder også innen Tan.

Til slutt ønskes alle med interesse for avl med White lykke til! Som vi her har vært inne på, er det mange spennende kombinasjonsmuligheter å utforske. White er en vakker rase, den er trivelig med et herlig gemytt, så la oss håpe på «oppsving» for White i årene framover.

B.Eg.

Europa-utstilling 2018: 9.-11. november: Herning, Danmark

Sportsutvalget søker sponsorer:

Ved LU/NM-2016 ble 8 rasekrus vunnet til odel og eie.
Foreninger/personer/firma oppfordres til å bidra med sponsing av nye.
Ta kontakt med Johnny Lyshaug for mer info på e-post:
sportsutvalg@kanin-nkf.net